

Перспектива - Інформ

СПЕЦВИПУСК

Інформаційно-методичний вісник для професійно-технічних навчальних закладів
Сумської області

№4 (82) 2016

Державному професійно-технічному
навчальному закладу
“Реутинський професійний
аграрний ліцей”

80
1936 • 2016

Шановний Валерію Вікторовичу!

Дозвольте сердечно привітати Вас та очолюваний Вами колектив із поважною датою – 80-річчям від дня створення навчального закладу.

За роки історії закладу є що згадати, над чим задуматися, та найголовніше – є чим пишатися, адже пройдено славний шлях вдосконалення: від Кролевецької школи комбайнерів у 1936 році до статусу ліцею.

Реутинський професійний аграрний ліцей – престижний освітній центр, міцна база системи професійної освіти, яка готує кваліфікованих фахівців для різних сфер народного господарства, національно свідомих громадян держави, інтелектуальних і духовно гармонійних особистостей з міцними теоретичними знаннями, практичними навичками, морально-естетичними цінностями, переданими від мудрих наставників.

Тисячі учнів сміливо й упевнено відкривають для себе нові горизонти професійної діяльності. Сьогодні тисячі... А колись їх було лише кілька десятків. Понад 30 тисячам учнів освітня установа дала важливі путівки у доросле самостійне життя, її випускники стали висококваліфікованими робітниками, справжніми громадянами своєї Батьківщини.

З 1992 року освітній заклад очолює Валерій Вікторович Чечель, керівник від Бога, Відмінник освіти України, талановитий, дієвий управлінець-стратег, який по-батьківськи піклується про розвиток і процвітання довіреної йому установи.

Нехай довгим буде життєвий шлях Реутинського професійного аграрного ліцею, де завжди привітно зустрічають гостей і друзів. Ще сотні весен і зим хай сяє для Вас сонце тепла й любові, віри й добра.

Миру Вам і Божої благодаті, безхмарних і благословенних днів!

З ювілеєм!

З повагою
Олена Попова,
директор Департаменту освіти і науки
Сумської обласної державної адміністрації

Шановні колеги!

З приємністю вітаємо педагогічний та учнівський колективи з 80-річним ювілеєм від дня створення навчального закладу.

На сучасному етапі розвитку українського суспільства висококваліфікований робітник стає основним ресурсом його ефективного функціонування.

Модернізація професійної освіти обумовлюється соціальним замовленням суспільства на підготовку необхідних на ринку праці кадрів. Однією із найважливіших умов виконання такого замовлення є надання системі ПТО гнучкості, динамізму, мобільності. І ваш заклад – активний учасник становлення сучасної профтехосвіти. Ви постійно робите конкретні кроки щодо осучаснення професійної освіти робітничих кадрів агропромислового комплексу.

80-річний шлях, пройдений вашим ліцеєм, – це суворі випробування і омріяні перемоги, це кропітка праця багатьох поколінь викладачів і майстрів, це горде ім'я на ниві профтехосвіти Сумщини. Він ознаменований випуском не одного покоління підготовлених до життя кваліфікованих робітників, які своєю сумлінною працею підтверджують знання і вміння, що отримали в стінах рідного закладу.

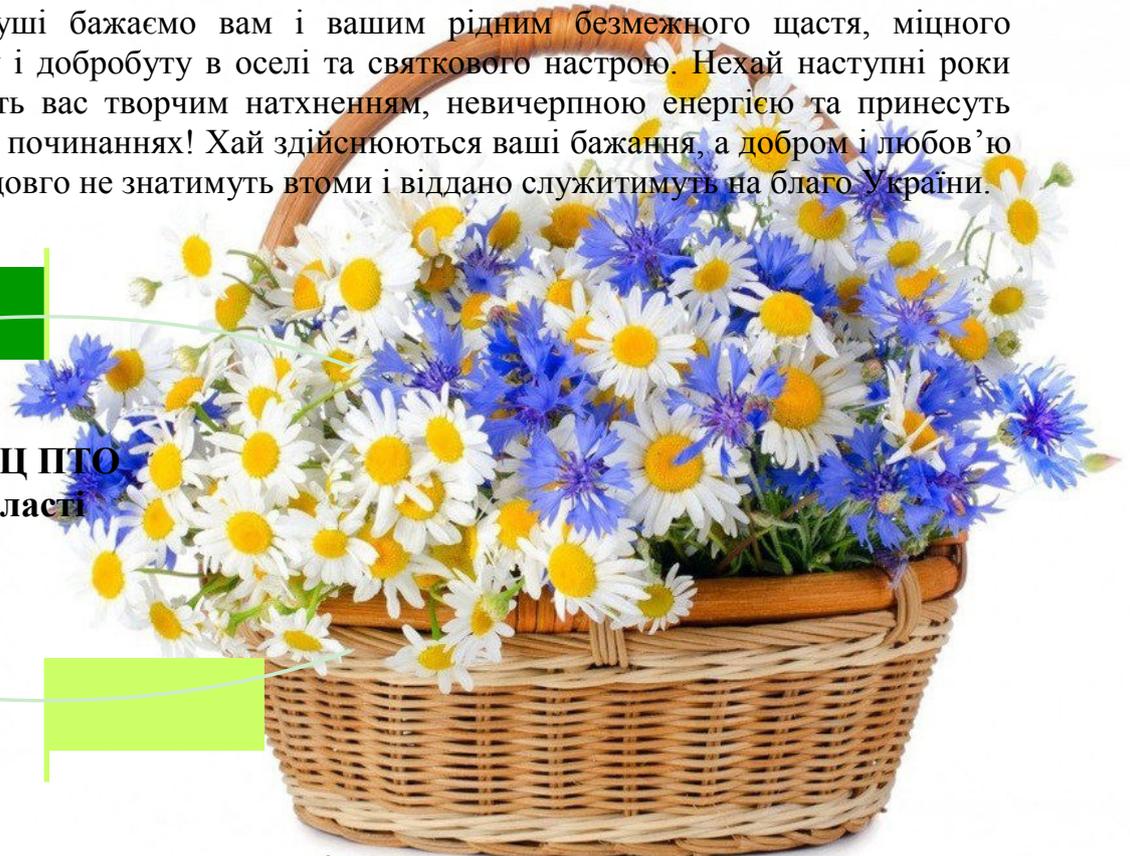
Педагогічний колектив ліцею своїми добрими і славними трудовими успіхами здобув авторитет і шану в системі профтехосвіти області. Навчити молодь працювати, постійно вдосконалювати професійну майстерність, вирішити питання відпочинку, зацікавити прийти до гуртка або секції – усе це повсякдення вашої роботи. Нелегка праця, безсонні ночі, любов до дітей – цього часто не помічають ті, кого ви навчаєте. Але і в цю хвилину вас турбує майбутнє ваших вихованців.

Сподіваємось, що майбутнє покоління, в особі ваших учнів, гідно вестиме нашу країну європейською дорогою процвітання та добробуту.

Нових вам здобутків, подальшого творчого пошуку, плідної і насиченої праці, змістовного спілкування!

Від всієї душі бажаємо вам і вашим рідним безмежного щастя, міцного здоров'я, достатку і добробуту в оселі та святкового настрою. Нехай наступні роки щедро обдаровують вас творчим натхненням, невичерпною енергією та принесуть успіх у всіх ваших починаннях! Хай здійснюються ваші бажання, а добром і любов'ю зігріті ваші серця довго не знатимуть втоми і віддано служитимуть на благо України.

**З повагою
колектив НМЦ ПТО
у Сумській області**

Кількома рядками про незабутнє минуле згадаю...

**Авраменко Микола Вікторович,
голова Кролевецької
районної ради,
випускник ліцею**

У 80-х роках ХХ століття для того, щоб хоч якось спонукати учнів до навчання, вчителі та батьки говорили: «Будеш погано вчитись – твоє місце буде в Реутинському училищі».

Вступивши на навчання в Реутинське СПТУ № 32 у 1985 році, я зрозумів, що слова ці були не просто хибними, а на всі сто відсотків протилежними дійсності.

У мене зовсім змінилось уявлення про цей навчальний заклад. Я був вражений професійною підготовкою викладачів, які викладали матеріально-технічний стан автомобіля, правила дорожнього руху, керування транспортним засобом.

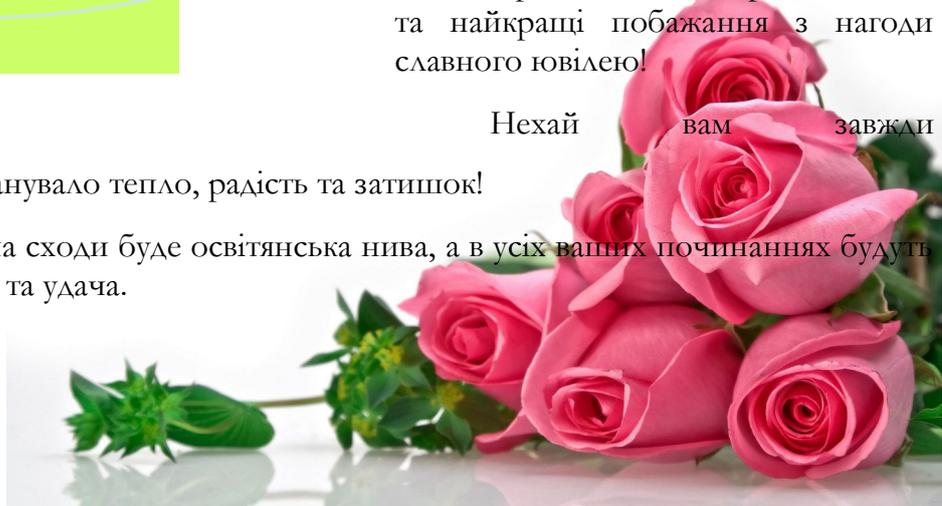
Один із найяскравіших спогадів – екзамен у МРЕО міста Глухів, який, завдяки праці наших високваліфікованих наставників, вся наша група здала успішно, незважаючи на те, що ми вперше побачили світлофор, а багато хто із нас на вулицях Глухова до цього ніколи не був.

Прийміть найщиріші вітання та найкращі побажання з нагоди славного ювілею!

Нехай вам завжди

родинах завжди панувало тепло, радість та затишок!

Хай щедрою на сході буде освітянська нива, а в усіх ваших починаннях будуть супутниками успіх та удача.

Державному професійно-технічному навчальному закладу

«Реутинський професійний аграрний ліцей» - 80!

Щиро вітаємо колектив викладачів, майстрів виробничого навчання, співробітників та учнів з 80-річним ювілеєм від дати створення навчального закладу.

Це приємна нагода висловити вам подяку за самовіддану працю, багатий професійний досвід, глибоке усвідомлення високої відповідальності за навчання і виховання, оволодіння нашою молоддю новітніми знаннями та потрібними робітничими професіями. Нині отримання висококваліфікаційної професії має не лише особисте, а й загальнодержавне значення, адже розбудова незалежної України вимагає від кожного з нас належного рівня освіти, зростання інтелектуального та духовного потенціалу.

Упродовж 80 років ДПТНЗ «Реутинський професійний аграрний ліцей» залишається одним з провідних закладів області, що готує висококваліфікованих фахівців сільського господарства для регіону. Переконані, що гордістю вашого навчального закладу є його випускники – видатні трактористи і комбайнери, неперевершені кухарі, керівники підприємств і організацій, люди різних професій, які реалізують фундаментальні знання, набуті у стінах вашого ліцею.

Ваш колектив - це злагоджена та працьовита команда однодумців, яка демонструє невичерпний творчий потенціал українців та гідно виконує свій професійний і людський обов'язок на шляху до загальноєвропейського освітнього простору.

Нехай і надалі ваша натхненна праця сприяє подальшому розвитку національної освіти і науки, впевненому поступу українського суспільства на шляху сталого розвитку, слугує на благо нашої держави, українського народу і кожного громадянина України.

Від всієї душі бажаємо вам і вашим рідним безмежного щастя, міцного здоров'я, достатку і добробуту в оселі та святкового настрою.

Миру, спокою і злагоди вам!

Юрій Христій, голова Сумської обласної асоціації працівників професійно-технічної освіти

В'ячеслав Новиков, голова громадської організації «Рада директорів державних професійно-технічних навчальних закладів Сумської області»

На хвилинку в історію

Історія цього навчального закладу, як, мабуть, і кожного, наповнена по-своєму хвилюючими подіями, які всі причетні до них згадуватимуть зі щирою гордістю та невідомою любов'ю, хвилюючим трепетом та безкінечним натхненням. Як же все починалося?..

Державний професійно-технічний навчальний заклад «Реутинський професійний аграрний ліцей» славиться своєю історією, яка розпочала відлік із жовтня 1936 року.

Тоді, в одному з найдавніших поселень Кролевеччини, в Реутинцях, на базі свинорадгоспу та приміщень купця Ринді було відкрито Кролевецьку школу комбайнерів. Директором став Гарбузов Леонтій Павлович. Але, як свідчать нові документальні знахідки, а саме свідчення одного з колишніх випускників, виписане у 1918 році, цей освітній заклад діяв ще до Жовтневої революції.

Керманічі ліцею:

- Леонтій Павлович Гарбузов;
- Василь Гаврилович Дидоренка;
- Василь Панасович Черняк;
- Олексій Петрович Семенець;
- Іван Григорович Семка;
- Володимир Павлович Пугач;
- Олексій Миколайович Гончаренко;
- Валерій Вікторович Чечель.

Училище механізації сільського господарства, починаючи з післявоєнного періоду, успішно розвивалося. Багато учасників бойових дій стали працювати викладачами та майстрами в навчальному закладі.

У 1957 році колектив нагороджено бронзовою медаллю Всесоюзної Виставки досягнень Народного господарства.

Випускники училища стали знатними механізаторами області, країни.

Прославили заклад випускники, які

удостоєні звання Героя Соціалістичної Праці: Євдокія Іванівна Момот, Неоніла Захарівна Ступак, Василь Іванович Лисенко.

З грудня 1961 року відкрито підготовку електромонтерів зі строком навчання до 1,5 року. Першим майстром, а згодом – викладачем працював Михайло Федорович Жила.

Згідно з наказом обласного управління ПТО з вересня 1962 року розпочалася підготовка водіїв важких гусеничних тягачів АТ-Т (для Збройних Сил). Цей період тривалістю майже два десятки характеризується активізацією патріотичного виховання і профорієнтаційної роботи в навчальному закладі. Потужна техніка використовувалася, крім практичних занять, у процесі реалізації виховної роботи. Щороку взимку під назвою «Сніговий десант» проводилися цікаві заходи місцями партизанської слави Кролевеччини.

З 1 вересня 1975 року училище стало середнім (згідно Закону України Верховної Ради СРСР «Про

На базі училища тричі проводилися обласні конкурси професійної майстерності. Призові місця виборювали учні закладу на республіканських конкурсах. За високі показники в навчально-виховній роботі та добросовісну працю колишній майстер училища Савицький Михайло Іванович (випускник закладу) нагороджений Орденом Трудового Червоного Прапора. Його учень Манеркін став

ПРОФЕСІЇ:

- Кухар; кондитер.

- Тракторист-машиніст сільськогосподарського (лісогосподарського) виробництва (категорії «А1», «А2»); водій автотранспортних засобів (категорія «С»);

- Муляр; штукатур; лицювальник-плиточник;

- Електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування; водій автотранспортних засобів (категорія «С»);

- Слюсар з ремонту сільськогосподарських машин та устаткування; тракторист-машиніст сільськогосподарського виробництва (категорії «А1», «А2»); водій автотранспортних засобів (категорія «С»);

Ведеться підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації водіїв автотранспортних засобів категорії «В», мототранспортних засобів категорії «А1», «А2».

переможцем республіканського конкурсу профмайстерності молодих робітників. Майстру Карелу Михайлу Степановичу присвоєно звання «Відмінник професійно-технічної освіти».

Високого рівня розвитку досягли такі функціональні сфери життя навчального закладу, як художня самодіяльність, спортивно-масова, гурткова та бібліотечна робота.

У 2003 році ПТУ-32 реорганізовано у Реутинський професійний аграрний ліцей, який з 1992 року очолює Чечель Валерій Вікторович.

Ліцей має необхідну матеріально-технічну базу: п'ять навчальних корпусів для теоретичних та практичних занять, спортивний комплекс, 5-ти поверховий гуртожиток, де створено належні умови проживання, актову залу, їдальню (учні забезпечуються триразовим харчуванням), медичний пункт, бібліотека, краєзнавчий музей, майданчик для практичного оволодіння навичками з керування тракторами

та сільськогосподарськими машинами, маневровий майданчик для вправ з початкового машинний технічного машин. водіння, двір, пост налагодження

У навчальному закладі працюють люди, які мають великий досвід роботи, безцінний багаж знань, значну увагу приділяють вихованню молоді.

Учні ліцею беруть участь у найрізноманітніших заходах: Міжнародних учнівських конкурсах, Всеукраїнських учнівських олімпіадах, конкурсах професійної майстерності, спортивних змаганнях, художньої самодіяльності, виставках технічної творчості. Працівники та учні ліцею є активними учасниками Міжнародного літературно-мистецького фестивалю «Кролевецькі рушники».

Серед учнівської молоді продовжуються традиції патріотичного виховання, про що свідчить участь у заходах, присвячених 70-річчю параду партизанського з'єднання С.А. Ковпака в селі Дубовичі Кролевецького району.

Щорічно проводяться військово-польові збори для юнаків закладу, де вони оволодівають знаннями та розвивають навички військової справи.

Протягом останніх років навчальний заклад відвідали гості з різних областей України, а також побували представники зарубіжжя – гості з Польщі, для яких була проведена екскурсія визначними місцями Кролевецьчини. Улітку цього року делегація Кролевецького району, яка включала і представників закладу, здійснила поїздку з дружнім візитом до Польщі з обміну досвідом роботи з учнівською молоддю.

Останнім часом на території ліцею проходять Всеукраїнські змагання зі спортивного орієнтування. А в травні 2016 року проводився обласний етап військово-патріотичної гри «Джура 2016» Сумщини.

ДОШКА ПОШАНИ

Славиться ліцей випускниками, які присвятили своє життя навчання і вихованню молодого покоління.

Карел Михайло Степанович,
випускник 1950 року, а з 1956 року
прийшов працювати водієм; з 1960 до
1995 року – майстер виробничого
навчання водіїв, трактористів; з 1975
року працював старшим майстром

Семка Микола Трохимович, 1947 рік –
навчання в Кролевецькій школі
механізації (таку назву мав заклад на той
час). Після повернення з лав армії
працював майстром виробничого
навчання водіїв

**Чечель Олександр
Вікторович** – майстер
виробничого навчання
водіїв

**Карацюба Оксана
Леонідівна** - майстер
виробничого навчання
кухарів

**Момот Володимир
Миколайович** - майстер
виробничого навчання
водіїв

Ковальчук Андрій Олегович
- майстер виробничого
навчання трактористів

**Чечель Євген
Валерійович** – керівник
гуртка

**Слуцький Іван
Анатолійович** – викладач
спецпредметів

Драган Наталія Іванівна –
бухгалтер

**Ковальчук Людмила
Олександрівна** - майстер
виробничого навчання кухарів

**Твардовська Юлія
Ігорівна** – лаборант

Серик Павло Михайлович –
механік

**Гавриленко Анатолій
Іванович** – слюсар

**Харченко Марина
Миколаївна** – шеф-кухар

Мазур Олена Миколаївна -
прибиральниця службових
приміщень

**Михайленко Інна
Валентинівна** - прибиральниця
службових приміщень

**Ведмідь Володимир
Миколайович** – машиніст
очисних споруд

**Падій Віктор
Васильович** –
тесляр

**Пильтяй Микола
Федорович** –
сантехнік

**Слагін Анатолій
Миколайович** –
кочегар

**Платов Олександр
Миколайович** - машиніст
очисних споруд

Найстаршим шану і повагу

Дядук Вячеслав Миколайович – найстарший працівник ліцею

Назавжди в пам'яті Дядука Вячеслава Миколайовича 25 серпня 1975 року. Саме в цей день із далекого Дніпропетровського краю за покликанням свого серця вирушив молодий Вячеслав на Крелевеччину до коханої дівчини Анни, яка за направленням оселилася в селі Реутинці. Згодом побралися, а через декілька років з'явилося двоє дітей. Усе думалося, як повернутися до Дніпропетровщини, та з року в рік все більше звикали до місцевості, з'являлися нові друзі. Полонили душу красою місцеві краєвиди: густі зелені ліси, повноводні річки, широкі лани золотої пшениці.

Перший місяць перебування на Сумщині Вячеслав Миколайович працював водієм. У 1975 році перейшов на роботу в Реутинське СПТУ-2 водієм автомашини по господарській частині. А вже з 1979 року працював майстром виробничого навчання трактористів. Користується авторитетом серед учнів, колег по роботі. Зі своїми вихованцями вирушали в турпоходи на велосипедах до Путивля, брали участь у всіх заходах навчального закладу.

З 1983 року працює завідувачем господарством. Вячеслав Миколайович один із найстарших працівників закладу, має досить великий досвід роботи. Був учасником 40-ого, 50-ого, 60-ого, 70-ого, а ось уже і 80-ого ювілею ліцею.

Дорогу молодим

Банна Олена Вікторівна – наймолодший спеціаліст навчального закладу

З 2007 по 2010 рік навчалася в ДПТНЗ «Реутинський професійний аграрний ліцей» за професією «Кухар; кондитер». Майстром виробничого навчання була Руденко Галина Олексіївна, а класним керівником – Чечель Любов Миколаївна.

Лабораторія виробничого навчання кухарів оснащена новітніми приладами та обладнанням, що дало можливість на високому рівні оволодіти навиками кухарської справи.

Навчання в ліцеї було цікавим, сповненим незабутніх вражень та подій. Постійно відчувалася підтримка з боку дирекції навчального закладу та педагогічного колективу.

Минуло п'ять років після закінчення ліцею, а спогади про затишок та підтримку завжди повертають до стін рідного навчального закладу.

У 2015 році закінчила Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка за спеціальністю «Викладач соціальної педагогіки. Практичний психолог в закладах освіти». Після закінчення університету з 1 вересня 2015 року працює в ліцеї соціальним педагогом.

Зовсім юна Олена Вікторівна здобуває навички педагогічної майстерності, беручи життєві уроки у своїх старших колег.

Міцність ліцею у міцних родинях

В основі будь-якої, навіть найуспішнішої і найвеличнішої країни, завжди маленька дружня родина. Як говориться у пісні «Родина, родина – від батька й до сина, від матері – доньці добро передам...», так і серед працівників Реутинського ліцею є родини, де поряд із життєвим досвідом передається із покоління в покоління естафетною паличкою й традиція самовідданої праці на благо вже рідного ліцею.

Це родина Чечель: батько – Чечель Валерій Вікторович, директор закладу; мати – Чечель Галина Володимирівна, майстер виробничого навчання кухарів; сини – Чечель Сергій Валерійович, викладач правознавства, Чечель Євген Валерійович, керівник гуртка.

Родина Чечеля Валерія Вікторовича проживає у мальовничому селі Реутинці Кролевецького району.

Чимало років сплило відтоді, як молоді Валерій та Галина стали на весільний рушник. За багато кілометрів від рідного дому, із Керчі, прямувала молода дівчина на навчання до Конотопа, не уявляючи, що зустріне вродливого хлопця, якого покохає на все життя.

Познайомилося подружжя, навчаючись у Конотопському індустріально-педагогічному технікумі (КІПТі).

1 жовтня 2016 року минає 33-тя річниця з того сонячного осіннього дня, коли вони говорили одне одному слова вірності в коханні, а батьки, рідні й друзі зичили їм дожити в радості й любові до золотого весілля.

Двох синів, Сергія та Євгена, зростили, виховали й дали путівки в життя Валерій Вікторович і Галина Володимирівна. І тепер зігрівають своєю любов'ю, підтримують мудрим словом дітей та маленьку онуку, яка розраджує веселим сміхом дідуся й бабусю серед сірих буднів щоденної кропіткої праці.

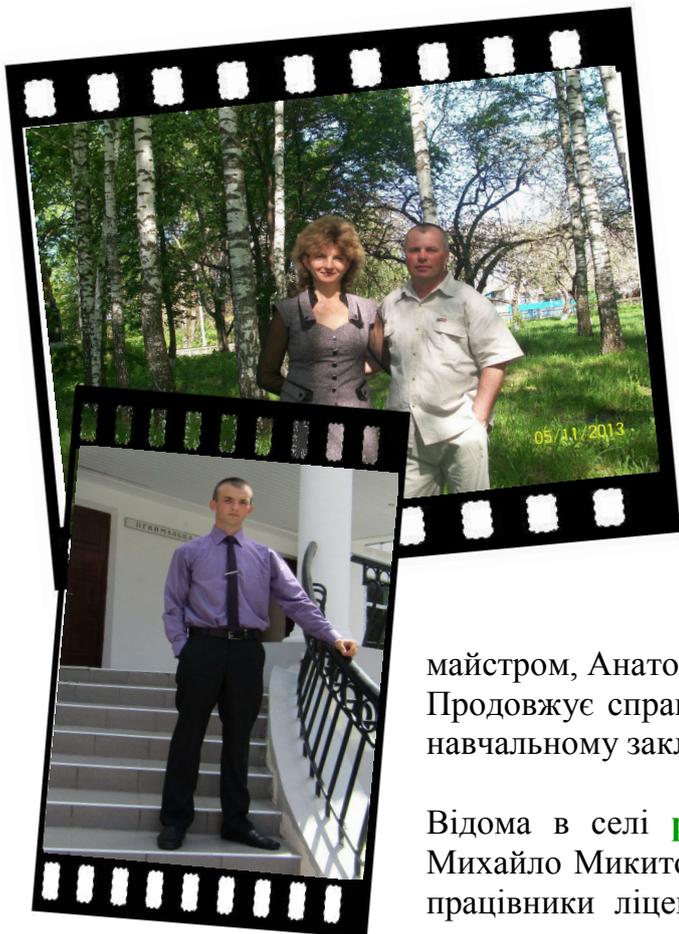
Валерій Вікторович, як справжній голова сім'ї, збудував дім, посадив сад, зростив синів. Галина Володимирівна, як берегиня родини, піклується про затишок в оселі. Чимало випробувань випало на їхньому життєвому шляху, проте гідно долають пліч-о-пліч усі негаразди, працюють чесно й сумлінно. Важко застати вдома Валерія Вікторовича, оскільки щодня на нього чекають десятки справ. Та все ж знаходить голова сім'ї час, щоб поспілкуватися з рідними, відпочити на лоні природи. Родина любить подорожувати.

Чечель Валерій Вікторович працює в навчальному закладі з 1984 року, спочатку – майстром виробничого навчання, потім – військовим керівником, пізніше – заступником директора з навчально-виховної роботи. У 1992 році призначений директором ДПТНЗ «Реутинський професійний аграрний ліцей».

Чечель Галина Володимирівна обіймає посаду майстра виробничого навчання кухарів у Державному професійно-технічному навчальному закладі «Реутинський професійний аграрний ліцей» з 1992 року.

Чечель Сергій Валерійович працює в навчальному закладі з 2007 року викладачем правознавства.

Чечель Євген Валерійович працює в Реутинському професійному аграрному ліцеї з 2011 року керівником гуртка.

Працює в ДПТНЗ «Реутинський професійний аграрний ліцей» **подружжя Слущких: Анатолій Іванович та Алла Іванівна.**

Життєва доля поєднала цих двох людей, коли вони навчалися в КПТі. До Реутинського училища приїхали за направленням. Так і залишилися в селищі будувати своє сімейне щастя.

Подружжя виховує двох синів. Алла Іванівна – добра господиня, неперевершений кулінар, Анатолію Івановичу по плечу будь-яка чоловіча робота. Сімейною традицією є відпочинок на природі. Алла Іванівна працює старшим

майстром, Анатолій Іванович – нічним сторожем.

Продовжує справу батьків старший син Іван, який працює в навчальному закладі викладачем спецдисциплін.

Відома в селі **родина Самойленків**. Батьки, Самойленко Михайло Микитович та Самойленко Марія Іванівна, колишні працівники ліцею. Михайло Микитович з 1971 року й до виходу на пенсію був майстром виробничого навчання з водіння автомобілів, а Марія Іванівна з 1976 року по 2000 рік працювала кухарем в їдальні. Самойленко Сергій Михайлович – гідна зміна своїх батьків. З 2001 року працює викладачем спецдисциплін, навчає учнів правилам дорожнього руху, проявляючи високий рівень

професійної майстерності.

Родина Банних

Банна Ганна Валентинівна, колишня працівниця закладу. 1995 року прийнята на роботу до ДПТНЗ «Реутинський професійний аграрний ліцей» на посаду техпрацівника. Із 1996 року була переведена на посаду костелянта, а з 1997 року і до виходу на пенсію працювала кочегаром бані.

Донька, Банна Олена Вікторівна, випускниця ліцею 2010 року. У 2015 році закінчила Глухівський національний педагогічний університет імені Олександра Довженка за спеціальністю «Викладач соціальної педагогіки. Практичний психолог в закладах освіти». Після закінчення університету з 1 вересня 2015 року працює в закладі соціальним педагогом.

Родина Касьяненко

Заступником директора з виховної роботи з 2 вересня 1992 року в Реутинському ліцеї став Касьяненко Сергій Михайлович. Молодий спеціаліст, сповнений живої, нестримної енергії, відразу вправно взявся до справи. Уже скільки років гідно виконує обов'язки заступника, користується високим авторитетом серед вихованців та колег.

Звичайно, робота з дітьми вимагає великих зусиль та напруження. Після нелегкого робочого дня любить Сергій Михайлович вийти в поле, подивитись, як колоситься пшениця, дозріває городина. На душі стає спокійно, затишно. А наступного дня знову на працю. І так уже 24 роки...

Поряд із батьком працює син, Касьяненко Олег Сергійович, викладач фізики та математики. Завжди на позитиві, приємний у спілкуванні, уміє знайти, чим

зацікавити учнів у процесі викладу навчального матеріалу.

Родина Данильчук

Викладачем спецпредметів кухарської справи з 1999 року в ліцеї працює Данильчук Наталія Володимирівна. Вона, як тепле сонечко, зігріває посмішкою вихованців, дарує радість людям.

У роботі Наталія Володимирівна вимоглива до себе й до учнів. Гарна мама та бабуся для двох чудових онуків. Наталія Володимирівна – надзвичайно життєрадісна особистість, яка обожає подорожувати за новими настроями та враженнями.

Своє місце в навчальному закладі знайшла і її донька, Данильчук Ольга Василівна. 2008 року прийшла працювати викладачем біології, а з березня 2016 року обіймає посаду методиста. Незважаючи на невеликий педагогічний досвід, Ольга Василівна уміло організовує навчальний процес, вдало працює з учнями. Вона захоплюється вирішуванням різноманітних квітів.

Подружжя

Протягом багатьох років до закладу приходили нові працівники, спеціалісти, які в подальшому поєднали свої життєві долі. Тож серед нас є подружжя:

Чечель Валерій Вікторович та Чечель Галина Володимирівна;

Чечель Олександр Вікторович та Чечель Тетяна Михайлівна;

Чечель Євген Валерійович та Чечель Алла Василівна;

Слуцький Анатолій Іванович та Слуцька Алла Іванівна;

Серик Павло Михайлович та Серик Наталія Володимирівна;

Гавриленко Анатолій Іванович та Гавриленко Галина Василівна;

Падій Віктор Васильович та Падій Світлана Михайлівна;

Ковальчук Андрій Олегович та Ковальчук Людмила Олександрівна;

Платов Олександр Миколайович та Платова Тетяна Володимирівна;

Костирко Віталій Миколайович та Данильчук Ольга Василівна.

Життєвих вам успіхів та удачі у всьому!

Чечель Валерій Вікторович працює в Державному професійно-технічному навчальному закладі «Реутинський професійний аграрний ліцей» з 1984 року. Обіймав посаду майстра виробничого навчання з 1984 року по 1985 рік; військового керівника – з 1985 по 1989; заступника директора з навчально-виховної роботи – з 1989 по 1992. У 1992 році призначений директором ДПТНЗ «Реутинський професійний аграрний ліцей». Нагороджений знаком «Відмінник освіти», 1996р., грамотами Департаменту освіти і науки Сумської облдержадміністрації, Кролевецької РДА.

Семенюк Зінаїда Володимирівна

до Реутинського аграрного ліцею прийшла працювати у 1995 році майстром виробничого навчання кухарів. З 1996 року – викладач спецдисциплін, з 1999 – заступник з навчально-виробничої роботи.

У 2006 р. нагороджена грамотою Управління освіти і науки Сумської облдержадміністрації.

Касьяненко Сергій Михайлович працює в Реутинському ліцеї з 1992 року і до сьогодні заступником директора з виховної роботи. У 2006 р. нагороджений грамотою Управління освіти і науки Сумської облдержадміністрації.

Слущька Алла Іванівна прийшла в навчальний заклад майстром виробничого навчання у 1992 році, з 2003 р. – старший майстер. У 2006 р. нагороджена грамотою Управління освіти і науки Сумської облдержадміністрації.

Доміна Олександр Петрович прийшов до ліцею у 1991р. майстром виробничого навчання електромонтерів, з 2003 року очолює профспілковий комітет. Нагороджений грамотами, подяками, дипломами управління освіти і науки Сумської ОДА.

Павленко Ірина Миколаївна в закладі з 1992 року обіймає посаду секретар-друкарки. Це невтомна трудівниця, яка є вірним помічником у вирішенні робочих питань. Нагороджена грамотами навчального закладу за сумлінну працю.

Серик Наталія Володимирівна – викладач української мови та літератури ДПТНЗ «Реутинський професійний аграрний ліцей». Надзвичайно творча, різносторонньо розвинена особистість. Поетичний талант лише дна із граней обдарованості цієї прекрасної людини. У 2009 р. вона – лауреат районного конкурсу «Учитель року – 2009» у номінації «українська мова та література»; 2012 р. – переможець районного конкурсу «Учитель року – 2012» у номінації «українська мова та література»; 2015 р. – переможець заключного етапу обласного фестивалю художньої самодіяльності «Таланти профтехосвіти» у номінації «Автор програми» серед працівників професійно-технічних навчальних закладів; 2016 р. – III місце в обласному конкурсі у номінації «Література».

*«Подаруймо добро своїм ближнім,
Донесімо його до людей –
Світ тоді, може, стане менш
грішним,
Як притисне добро до грудей...»*

Природа Кролевеччини

Кролевеччина – мій рідний край.
Куточок щастя, злагоди та миру,
Затишний і казковий рай.
Тут люди щирі, лагідні та милі.
Природи вічна краса:
Дерева, квіти й трави рясні,
Це чистий дух земного царства.
Це теплий день і нічка ясна.
Сади врожайні кожен рік,
Струмок веселий навпотік.
Прилине дівчина-весна.
І раз! Та й снігу вже нема.
Травною рясною все стелить,
Квітками землю обвива...
А ось і літечко прийшло,
Усім нам радість принесло.
Промінням сонячним зігріло
Та й непомітно відлетіло.

Багряна осінь завітала!
А що ж вона нам принесла?
Із листя гарну й теплу постіль
Та городи врожая.
У білих шатах непомітно
Із хуртовиною та вітром
Закружляла і завила,
Інеєм дерева вкрила.
І давай усім співати,
Щоб солодко було спати.
Це розповідь про рушниковий край
Затишний і казковий рай.

